

ידיעות הכפר הירוק

יובל ו', 30.1.2009 ה' בשבט תשס"ט	יוצא לאור בהסות "ידיעותיכון"	עורכת: אפרת ראודניץ	המנחה: קובי נווה	עיתון בית הספר הכפר הירוק
-------------------------------------	---------------------------------	------------------------	---------------------	------------------------------

פצטויונים ובתנדבים

פרוייקט חדש יוצא לדרך בכפר • תלמידים מצטיינים נרתמים לעזור לאלה שמתקשים קצת יותר • אך דרושים עוד מתנדבים • נראה אתכם

מאת רועי לדר, י"א/1
"ידיעות הכפר הירוק"

ואומנם, השלב הראשון של הפרוייקט מתקדם בצורה חלקה, אם כי ישנם קשיים מסויימים. כמו למשל בעיית השעות. לכל תלמידי הכפר יש מספר מוגבל של שעות פנויות בשבוע. "כן, יש קושי", אמר ליאוניד.

"בדרך כלל, רוב השעות הפנויות בשכבות הצעירות הן בסוף היום. בשכבות הבוגרות, לעומת זאת, השעות יכולות להיות גם בתחילת היום ובאמצעו". כשנשאל על הפתרון לבעיה, ענה: "אני חנו עושים התאמה בין החונכים לחניכים ובודקים אילו צירופים מאפשרים לנו לנצל יותר שעות פנויות".

"בשבועות האחרונים אספנו בשכבות הבוגרות את הפרטים של תלמידים מצטיינים רבים", סיפר ליאוניד גנטי, ממובילי הפ"רוייקט: "תלמידים שגייסנו הסכימו לעבוד בהתנדבות, ועל חשבון שעותיהם החופשיות בלבד".

ואכן הפרוייקט יתקיים רק בשעות החופשיות של החונכים ושל החניכים.

לאחרונה, הופץ מכתב למחנכי הכיתות הצעירות, הקורא להם להעביר מידע בנוגע לתלמידים מתקשים. "הפרוייקט הוקם בגלל הצורך של תלמידי הכפר בתמיכה לימודית נוספת", אמר ליאוניד, "אנחנו סומכים על המורים שיעניקו לנו שיתוף פעולה מלא, ויש לחו לנו את הרשימות בהקדם האפשרי כדי שנוכל לאפשר התחלה מהירה ויעילה של הפרוייקט".

כמו כל בית ספר תיכון בעולם גם בכפר הירוק יש סוגים רבים של תלמידים.

מה אין לנו? מוזיקאים, מעצבי אופנה, אנשי קולנוע, זמרים, אנשי מחשבים ולאחרונה, גם מורים.

בפרוייקט חדש, שיזמה מועצת הנוער ומתחיל לפעול בימים אלה, מתארגנת קבוצה של תלמידים מצטיינים מהשכבות הבוגרות, כדי לסייע לתלמידים מהחטיבה המכינה (ו'-ח'), המתקשים בלימודים, לשפר את ההישגים שלהם, תוך חיווק הקשר בין השכבות.

המשך בעמוד 4

עמ' 2

כאן שרים!

עמ' 4

אמארי"ה, אריה!

עמ' 3

כאן זוכים!

עמ' 5

כאן רוקדים!

ליא נכפסיק לנשיר

לחבורת הזמר של הכפר יש מנהל קשוח, אבל האווירה כיפית • יובל שלזינגר (ח'6/),

ששרה בלהקה, וקסניה קאוה (ח'2/), שתצטרף בקרוב, מדווחות בין הצלילים

חבורת הזמר בהופעה

קסניה עלתה לארץ בגיל 10 מבלרוס, והיא מתכננת להצטרף לחבורת הזמר. את לא מתביישת לשיר ולהופיע? "כשההופעה רשמית - אני לא מתביישת, אבל כשזה עניין לא רשמי - אני מתביישת מאוד! אני חושבת שזה כי להופעה רשמית אני מוכנה יותר".

היית קודם בלהקות או בחוגים? "כן, מגיל שש במקלה, וגם בפיתוח קול".

איזה הופעות טובות היו, לדעתך, לחבורת הזמר? "אני לא מכירה אותה מספיק כדי לענות".

"רגע של סגירת מעגל"

"אתה נכנס לחדר, בו עומדת הנחלית להקה, ושואלת אם הכנת שיר. יחד איתה עומדים ותיקים מהלהקה. את שרה, וכל אחד מדרג לעצמו, ולמחרת כתוב בחדר אוכל אם התקבלת".

כך מתארת חברת הלהקה לשעבר, יובל שלזינגר (ח'6/), את האודישנים לקראת הקבלה.

יובל הצטרפה בשנה שעברה לחבורת הזמר, ולאחרונה עזבה. בירתני איתה למה בדיוק היא פרשה, ואיזה זיכרונות יש לה משם. מדריך הלהקה קשוח עם הילדים?

מאת אורי הררי "ידיעות הכפר הירוק"

גם אנחנו הצטרפנו לטרנד השירה והמוזיקה - ויש לנו חבורת זמר שווה במיוחד. שמעתי עליה הרבה, אז החלטתי לבדוק מה בדיוק חושבים על הלהקה אלה שהיו בה... ואלה שעומדים להצטרף.

"התחלתי לשיר בערך בגיל שש, אבל התחלתי לאהוב את זה בשלב מאוחר יותר, כשהבנתי את כל היופי של העניין", מספרת קסניה קאוה (ח'2/).

האזינה

חם בהביקרו

יש לנו עיתון חדש. זה לא עוד פלאיר על איכות הסביבה, אלא עיתון שהוא מהתלמידים ובעיקר בש"ביל התלמידים (כלומר, נצחק לא מעט על המורים, על החוקים, על הכללים ועל מה לא).

העיתון מדבר על מה שאנחנו צריכים לקרוא, אבל בעיקר על מה שאנחנו רוצים לקרוא ולא נקבל בשום מקום אחר. איך באמת מכינים את האוכל בחדר האוכל ולמה הוא אינו משתפר, על אף הפניות הרבות?

מה המורים שלנו עשו פעם ולא רוצים שנרע על כך?

אין אחר שלא היה רוצה לדעת איפה אריה קונה את החולצות שלו, אבל בעיקר למה? בעיתון תוכלו למצוא על כך כתבה חדשה ובלעדית (גם ככה אין לנו מתחרים).

כל רעיון הפקת העיתון הועלה מחדש במועצת התלמידים החדשה שלנו. דיווח מיישבותיה מופיע גם הוא בגיליון.

יצאנו לשטח לגייס כתבים, ואכן מיטב האנשים הגיעו - טובים מוכשרים ועם הרבה מוטיבציה. הצטרפו אלינו כתבים מכל הסוגים, עם כל הדעות וכאלה שמתעניינים בכל הנושאים.

אז תתחילו לקרוא ותזכרו, שאנחנו בסך הכל בני אדם.

נשמח לשמוע ביקורת בגבולות ההיגיון. טוב, זהו בת'כלס. ותמיד תזכרו ילדים: הסקרנות הרגה את החתול שמר על השמנת, שהיתה מחלב חמוץ שמוגש בחדר אוכל. מסקנה: תשתו מים.

עידן טל, ח'2/

"הרגע המרגש היה בטקס שבועות, כי זה היה סיום, סגירת מעגל. הבנתי שבשביל זה עברתי כל השנה, זה היה רגע מאוד מיוחד. היה גם רגע עצוב. פעם הייתי חולה ולא יכיר לתי להשתתף בחבורת הזמר. זו היתה בדיוק חזרה גנרלית להופעה חשובה, ולא נתנו לי להופיע. זה היה די מדכא".

האם הלהקה מקבלת ילדים חדשים באופן חברי?

"כן. היה ממש נחמד בלהקה. לא עזבתי בגלל משהו חברתי. היתה קצת אפליה בין הפנימיים טים לחוצניקים, אבל בסך הכל, כולם היו נחמדים לכולם. היה ממש נחמד, אבל מיציתי את הלהקה בכפר".

למה עזבת את הלהקה?

"רציתי לנסות משהו חדש, והתקבלתי השנה לחבורת זמר ממש טובה בראש העין. זה תופס לי המון שעות. בסך הכל, היה לי ממש כיף בלהקה בכפר, ואני מאחלת לכל חברי חבורת הזמר בהצלחה!".

"מנהלת הלהקה בתקופתי היתה מעולה, ממש נחמדה ובכלל לא קשוחה. לפעמים היה קשה לה להעביר שיעור בגלל זה. אבל המנהל הנוכחי, אלי רן, קשוח".

איזה רגע מרגש או מדכא זכור לך מהלהקה?

מוכנה לאתגר. קסניה קאוה

היה ממש נחמד. יובל שלזינגר

מה שאנחנו יודעים לתת

שיתוף הפעולה עם תלמידי בית הספר "ברושים" תורם להם חוויות מיוחדות, שהם לא מכירים ממקומות אחרים

המורות והמלוות סיפרו לי בהתרגשות על השינוי המדהים שחל בתלמידים שלהן, כאשר הם מגיעים לפעילות בשטח. "ברושים" מיועד לתלמידי החינוך המיוחד, בעלי בעיות התנהגות קשות, ומתברר שבפעילות עם תלמידי הכפר הירוק הבעיות פשוט נעלמות.

ההימצאות בטבע, השטחים הפתוחים והקשר עם תלמידים בוגרים מעניק להם חוויה ייחודית של שמחה והצלחה, וזו חוויה נדירה עבורם.

ברגישות, בהתחשבות ובאהבה רבה נערכו כבר שלוש פעילויות משותפות, סביב נושא שימור השטחים הפתוחים. כל הכבוד לרוני שושן - היוזם, המוביל, המארגן והמנחה. כל הכבוד לתלמידים, שרואים בפעילות שליחות. תודה לאנשי המשק על העזרה והתמיכה.

כחלק מהניסוי לפיתוח מנהיגות סביבתית, אנו שואפים ליצור שיתופי פעולה עם הקהילות הסובבות ועם בתי ספר נוספים. "ברושים" גובל בשטחי הכפר הירוק מכיוון דרום-מערב, ואנו נערכים להרחבת פרויקט החונכות עימם, ולישלב בו כיתות נוספות.

הדר אגמון-פרי מובילת ניסוי, מחנכת ט'6/

הצטרפתי לא מזמן לפעילות משותפת של תלמידי ט'6/ עם תלמידים מבית הספר "ברושים", ואני רוצה לשתף את כולם בחוויה. כשהגעתי לשטח, התלמידים היו בעיצומה של פעילות לניקוי בריכת החורף. בקבוצות קטנות (מעורבות כמונב) הם ניקו, שיחקו ושוחחו.

ידיעות הכפר הירוק

עיתון תיכון הכפר הירוק

עורכת: אפרת ראודניץ

חברי המערכת:

מרב פרוינגר, שיר גולדיבסקי, אור הררי, ערן טל, אווה לנדסמן, סתיו מילוא

יוצא לאור בחסות "ידיעות תיכון" רחוב מוזס 2, תל אביב, טלפון 03-6082524

www.yeditchon.co.il

e-mail: yt@yediath.co.il

גרפיקה: שרית סטמק

עורך ראשי: יהודה יערי

פי רוצה להיות פנהיג?

חברי מועצת תלמידים העלו רעיונות לשדרוג חיינו בכפר • וגם: היכנונו לבחירת היו"ר ובעלי התפקידים במועצה

- צמחונים
- תנאי שהייה
- איזור הקיוסק
- תיקון עולם
- מודעות ירוקה
- ועדת אוכל

רוב הפעילויות ייצאו או עומדות לצאת כבר בימים אלה. המועצה נערכת עכשיו לבחירת יו"ר, סגן יו"ר, מזכיר ועוד תפקידים מגוונים. לקראת הבחירה, יש קבוצות חשיבה על תכונות שראויות להיות למנהיגיה.

בפגישות המועצה החליטו הנציגים על הוצאת עיתון, עליו אחראיות אורי מכיתה ח"2, אפרת מח'6, מירב מח'3 ואווה מח'2.

כמו כן החליטה המועצה להוציא 15 תלמידים מהוועדה לבית החולים שיבא, למען ילדים בשיקום, כדי לבוא לברר אותם ולהיות איתם.

אפשר לפנות אלינו בכל עת עם רעיונות לשיפור ולקידום, והמועצה תעשה כל שביכולתה כדי לקדם אותם.

יש לנו המון רעיונות. מועצת התלמידים עם מנהל הכפר

מאת אפרת ראודניץ "ידיעות הכפר הירוק"

בהמשך לתשס"ח, התכנסה מועצת התלמידים היום הכלל כפרית, הכוללת תלמידים ומבוגרים מלווים, כדי לדון בבעיות שצצו בכפר.

התלמידים - שני נציגים מכל כיתה בבית הספר - הציגו מיגוון פעילויות לשיפור הכפר וסביבתו, כגון:

- תחרויות ספורט, עיצוב וניקיון
- עזרת חוזקים למתקשים
- אקולוגיה
- עיתון הכפר
- בזאר
- מגשרים
- תרומות
- משלחות לבתי חולים
- תורנויות של הסעות
- כספים
- מרכז מבקרים

קספרובי? קטן עלינו!

- ★ אליפות ארצית לזכר עופר ברמן:
- ★ חט"ב - מקום שני
- ★ תיכון - מקום ראשון
- ★ כללי - מקום ראשון

- ★ שנת 2009 נפתחה אף היא בהצלחה, כשהכפר הירוק זכה בגביע ברמן בשחמט לצמיתות, לאחר שלוש זכיות רצופות!
- ★ חטיבת הביניים - מקום ראשון
- ★ תיכון - מקום ראשון
- ★ כללי - מקום ראשון

ניווט ספורטיבי

- ★ גמר אליפות ישראל:
- ★ בנים ז' - ח' - מקום רביעי
- ★ בנים ט' - מקום רביעי
- ★ בנות ז' - ח' - מקום שני (סגניות אלופות ישראל)

במהלך 2008 השתתפו תלמידי הכפר הירוק במסגרת המועדון הבית ספרי בשני ענפי ספורט - שחמט וניווט ספורטיבי - וזכו להישגים מצויינים!

שחמט

- ★ אליפות מועדונים בית ספריים:
- ★ כיתות ז' - ח' - מקום שני (סגני אלופי ישראל)
- ★ כיתות ט' - מקום ראשון (אלופי ישראל)
- ★ אליפות המינהל לחינוך התיישבותי - אליפות ארצית
- ★ חטיבת ביניים - מקום ראשון (אלופי ישראל)
- ★ תיכון - מקום ראשון (אלופי ישראל)
- ★ כללי - מקום ראשון (אלופי ישראל)

הגביע הוא שלנו

שלוש הנבחרות צברו ניקוד גבוה, זכו במדליות אישיות ועלו לגמר. נותר עוד מחזור אחד מכריע. בהצלחה!

עדי גל, רכז הספורט

- ★ בנות ט' - מקום ראשון (אלופות ישראל)
- ★ 2009: כל שש הנבחרות - ז' - ח' - בנים, ז' - ח' - בנות, ט' - בנים, ט' - בנות, י' - בנים, י' - בנות - השתתפו בשלושה מחזורי ניווט.

עוטפים באהבה

הכפר הירוק מארח את תושבי עוטף עזה

בחג חנוכה האחרון התחילה מלחמת "עופרת יצוקה". כל תושבי הישובים בעוטף עזה נכנסו לכוננות חירום ונמצאים בה כבר כמעט עשרים יום (נכון למועד כתיבת הכתבה).

הלימודים, וכל הפעילויות האחרות, בוטלו בגלל המצב. אישית, אני לא יכולה לדמיין את עצמי חיה ומ' תפקדת כך, לכן הזמנו כמה מהתושבים לצאת מהלחץ והפחד ולבלות איתנו במשך כשלושה ימים.

ב-6 בינואר התארחו בכפר הירוק כ-80 תלמידים מאיזור עוטף עזה.

הם הגיעו מטעם מכון ברנקו וייס ועמותת "עתידיים", המפעילים גם בכפר הירוק תוכנית לקידום מצויינות לימודית וחברתית. התלמידים מהדרום התארחו בקבר צות: ו', י', א', ז', ב', 1, 2, ט', והניכי הכפר התגייסו לאירוח בחדרים ובמועדונים.

האורחים נהנו בכפר ומחוצה לו מפעילות חווייתית

מטעם גופים שונים: "לגעת בטבע", בנק לאומי, עתידיים, מתנדבים מן החוץ, קרקס פלורנטינו, אוניברסיטת תל אביב וחברת "אתגרים".

צוות המדריכים, אמהות הבית, ש"ש, צוות המטבח, הניכים ומנהלים התגייסו ברוח הנתינה ופעלו למען אירוח נעים וחוויתי.

רינת בירום, ט'1

על הבגדים שלי לאף אחד אין פה להגיד

הוא לא מאמין במותגים, שונא ניטים ואפילו לק, וחושף את מה שכבר ידענו: יש מורים שיש להם קעקועים, אי-שם עמוק עמוק מתחת לבגדים • ולא, יש לכם טעות: הוא לא היה רוצה לפתוח חנות בגדים • אריה קוגן חושף הכל

מאת סתיו מילוא "ידיעות הכפר הירוק"

פעם פעם, לפני 15 שנים, הגיע לכפר בחור צעיר ושמו אריה קוגן. אני הגעתי בספטמבר 2006, ומאז שאני זוכרת את סגן המנהל אריה, תמיד היו לו הערות על הלבוש שלי ועל זה שאיפור, הצאיורה, גופיות וגם ניטים לא מתאימים לבית הספר. תמיד היה בי חלק שרצה לנקום נקמה קטנה באריה ובהערות שלו, אז הנה, כתבה בנושא לפניכם, ואני מחכה בקוצר רוח שתקראו אותה, ותעלו חיוך קטנטן על שפתיכם. אריה, בשביל ההתחלה, מה הצבע המועדף עליך? "כחול".

בגדים? לא מעניין. אריה

מה הלבוש הכי נועז שבאו איתו לבית הספר? "הצאיורה מיני שעולה גבוה מדי, וגופייה שנפתחת נמוך מדי, ומשאירה את כל החזה בחוץ". מה זה מותג, מבחינתך? "הגדרה חברתית למשהו שאנשים קונים, לא משום שהוא יפה או משום שהם רוצים אותו, אלא מפני שזה מה שכולם לובשים. מותג הוא לא תמיד יפה, וברוך כלל לא נוח, ויש כאלה שזוה פשוט לא מתאים להם. גם אני קונה מותגים לפעמים, אבל רק

כשהבגד הזה באמת מוצא חן בעיניי. על הבגדים שלי אין לאף אחד מה להגיד". את זה עוד נראה. בכל מקרה, היית פותח חנות בגדים? "בחיים לא. לפתוח חנות בגדים בחיים, בחיים לא! זה לא מעניין. שאני אגיד לכל אחד 'איזה יופי אתה נראה בזה?'". תגיד, יש משהו רע בני-טים? "אני לא רואה בזה משהו שלילי, אבל אני חושב שזה לא מתאים לבית הספר. בתוך מסגרת (בית ספר, צבא, מקום עבודה) יש קוד לבוש. לא במקרה קבעו בצבא תלבושת אחידה (מדים). אז לדיסקוטק ניטים מתאימים, למועדון זה מתאים, ולבית הספר לא". ומה הבעיה עם גופיות ספגטי או גטי? מה זה משנה אם זה ספגטי או גופיית סבא? "לבוש חשוף פשוט לא מתאים לסביבה חינוכית". אז מה לגבי גופיות סבא? "גופיות סבא הן כמו נעלי בית או פיג'מה. היית באה לבית הספר עם נעלי בית או פיג'מה? זה מקום חינוכי, וצריך לכבד את כלליו. לבוא לבית הספר בגופיית סבא זה כמו להגיע שנייה אחרי שקמת מהמיטה, ולא הספקת לה תארגן.

"וכל זה מחזיר אותי למושג 'קוד לבוש': מה נכון לבוא איתו לבית הספר ומה לא. כמו שאת מצפה לראות את מורייד לבושים בהתאם, כך גם את צריכה לכבד את הכללים ולהתלבש לפיהם". לא לבשת בגדים מיוחדים בילדותך? "גם אני הייתי מסתובב עם כל מיני אביזרים שדומים לניטים ולמה שאתם לובשים, וכשאני מסתכל בתמונות מהילדות שלי, אני לא מצליח להבין למה לבשתי את כל זה. "בני הנוער של היום שמרנים. אפשר למיין אותם לקבוצות, כי כל אחד בוחר סיגנון קיים, למרות שהוא חושב שהוא סיגנון בפני עצמו". קעקועים יש לך? "לא. אני בטוח שיש כמה מורים שיש להם, אבל שימי לב, שהם מסתירים אותם היטב". למה אסור איפור? "כל עוד זה לא מור, גזם, ואני מתכוון שבתור מורחות טיפה בעין עם העיפרון, זה בסדר. גם טיפת מייקאפ זה נסבל. אבל למה ילדה בת 12 צריכה צלליות ואודם כשהיא באה לבית הספר? עדיף המראה הטבעי.

לא, זאת לא הבטן של אריה

"יש לכן כל החיים להיות נשים, ולהתאפר, ולהתגנדה, אז למה להרוס את הילדות? תישארו ילדות. תתבגרו עם הזמן, ואל תאיצו את הקצב הטבעי". אתה לא נוהג להשקיע במראה שלך? "לא. אני מסתפר כשצריך, אני משתדל לה-

תגלח בקביעות, ואני משתדל להתלבש בהתאם. דרך אגב, אני לא הולך לספר. אני מסתפר בעצמי. "בקיצור, אני לא משקיע במראה החיצוני שלי, אבל גם לא מזניח אותו". היו שמועות שאתה קונה בגדים בסופר. "לא את כל הבגדים אני קונה בסופר, אבל כן, זאת שמועה נכונה. יש חולצות קצרות שאני לובש בקיץ, ובהן אני לא משקיע, אני קונה אחת ב7.90 שקל בסופר שלי בגלילות. הן יפות מאוד. מותג של 'One By One'. אבל אני לא יכול לקנות בסופר ג'ינס. יש דברים שאני לא מתפשר עליהם, כמו מכנסיים לרכיבה על אופניים". יש לך בוקסים עם ציורים? "לא". ומה אתה חושב על הממשלה בישראל? "הממשלה? איך זה קשור? סתם?". בערך. "אני מחכה בקוצר רוח לבחירות". מה עם הבן שלך טל? מי בוחר לו את הבגדים? "אנחנו קונים לו, אבל אנחנו יודעים מה הוא אוהב". לסיום, איך הלבוש שלי היום? "אסכם את זה ב'לק זה מכוונר'. חוץ מהלק, הכל בסדר". בנות, אני מקווה שרשמתי לעצמכן את עצו-תיו של אריה. ובנים, לכו לעשות גבות.

תודה, ריושקה

מי היתה האישה שמאחורי בית האמנויות וחדר המחשבים שלנו • ולמה דווקא בכפר הירוק הקימו בני משפחתה את "בית ריושקה"

מורים. לנגנים שבינכם, למשל, ממתנינים כלי נגינה, חמישה חרדי חזרות ואולפן. יוספה פרנקל ורינה ביברמן הן בנותיה של רעיה (ריושקה) ליטוין ז"ל. נפגשתי עם יוספה, כדי להבין מאין הרעיון להקים בית ספר לא-

דרך יפה ומיוחדת להנצחה. פעילות בבית ריושקה

מנויות - ודווקא אצלנו. יוספה: "אחרי שאמא שלנו נפטרה, אבא שלי רצה להנציח אותה בדרך שתבטא את חיה וכישוריה. חשבנו שלהקים בית ספר לאמנויות יתאים לכך מאוד, משום שאמא דאגה תמיד לילדים, והאמנות תפסה חלק ניכר מחייה. גם אני יודעת כמה יכו לה תרפיה באמנות לעזור לאנשים בכל הגילים, וב' עיקר לצעירים". ולמה דווקא כאן? "בחרנו בכפר הירוק, כי יש בו הפנימייה הגדולה בארץ, ויש בה הרבה עו-לים חדשים, וילדים שאין להם גישה לכלים. בעלי, כבוגר הכפר הירוק, מאוד המליץ על כך". וחדר המחשבים? "חשבנו שהמחשבים יכולים להוות חיבור להווה ולחיי היום יום. חוץ מזה, נראה לנו שהכפר היה זקוק לזה. "לפני שאבא שלי נפטר הוא ראה את הב-נייה מסתיימת, ושימח אותו מאוד לראות כל כך הרבה ילדים מוכשרים נהנים מבית ריושקה".

בצטיינים ובתנדבים

המשך מעמוד 1

התאמת השעות אף יוצרת קושי בגיוס החונכים. לא כל התלמידים רואים בעין יפה את העובדה שהם צריכים לוותר על השעות החופשיות. אך ליאוניד שב ומדגיש: "אנשים שבאמת רוצים להתנדב - יתנדבו. גם בשעות החופשיות. אם אנחנו מגייסים רק את הרציניים והנחושים ביותר. אם תלמיד מוכן להתנדב רק על חשבון שיעורים, רק כדי שתהיה לו הצדקה לא להגיע לשיעור, אז אנחנו לא רוצים אותו בק-בוצה". ואכן, עד כה גוייס מספר חונכים לא מבוטל, אך עדיין אין בו די. "אנחנו זקוקים לעוד מתנדבים", מתוודה ליאוניד, "לאחרונה, תלינו מודעות במסדרונות התיכון, אך בינתיים אף אחד לא ענה להן". מה, אם כן, יהיה היקף הפרוייקט? "לצערי, התוכנית תפעל כרגע במתכונת מצומצמת. במ-כתב ששלחנו, ביקשנו מהמחנכים להעביר אלינו שמות של ארבעה תלמידים לכל היותר, המדורגים על פי רמת העזרה הנדרשת. "לאור המצב הנוכחי, לא נוכל להתחייב לעזור לכל תלמיד. אך למרות הקשיים, לא נוותר. הקמנו את הפרוייקט על מנת לשפר את חוויית הלמידה של תלמידינו, וכך נעשה". מה תרצה להוסיף? "בוא להתנדב! גם אם יש לכם רק שעה אחת פנויה בשבוע, זה יכול לעזור לנו!". * לשאלות ולמידע אפשר לפנות אל ליאוניד גנקוב, במייל: leonid@kfaryarok.org.il

מציעים לכם? טוסו על זה!

רכות פרויקט חילופי נוער, וגם שני תלמידים שכבר נסעו לחו"ל במשלחות, ממליצים שלא לפספס את ההזדמנות

ניקה: לא רצינו לחזור מגרמניה

המשלחת של ניקה יצאה מהארץ לגרמניה בספטמבר 2008.

ניקה: "האירוח היה מדהים. התייחסו אלינו בצורה ממש טעים. היה שם מיגוון רחב של גבינות ושל נקניקים ואוכל מקומי... אחרי עשרה ימים פשוט לא רצינו ללכת משם."

מה את חושבת על האנשים שפגשת בגרמניה?

"האנשים ממש נחמדים. הילדים שאלו עלינו שאלות ודיברו איתנו ממש יפה."

תארי לנו את סדר היום של המשלחת.

"בכל בוקר היינו אוכלים ואז הולכים לבית הספר המקומי, שנראה עתיק ויפה, כמו שאר הבתים בסביבה."

איזה טיול הכי אהבת?

"הכי אהבתי את העיר דרוון, כי כל הבתים שם בסיגנון עתיק אבל משופץ - ממש יפה. זוהי עיר תרבותית. ביקרנו גם במחנה הריכוז בוכנוולד, וזה היה מרגש ועצוב. האנשים שם בכזו, וגם אנחנו. זו היתה חוויה שלא אשכח עוד הרבה זמן."

אחרי הביקור שלכם בגרמניה הגיעו הגרמנים

מאת שיר גולדובסקי, ט'1/ "ידיעות הכפר הירוק"

למה לנו לנסוע במשלחות הנוער לפולין או לגרמניה?

את השאלה הזו בדיוק רציתי לברר לצורך כתבה בעיתון בית הספר. אז הלכתי לשוחח עם מביני עניין ובעלי ניסיון - חרווה אפשטיין, רכזת אנגלית ורכזת פרויקט חילופי המשלחות לגרמניה; עם פבל, י"ב, שהיה במשלחות לפולין; ועם ניקה, י"א, שנסעה עם משלחת לגרמניה.

חרווה הסבירה שפרוייקט חילופי נוער, במיוחד עם גרמניה, מכיר בחשיבותם ובתרומתם של בני הנוער לביסוס הקשרים של גרמניה וישראל ולרשימת כבוד הרדי בין בני הנוער.

ניקה הוסיפה, מניסיונה, שלא כדאי לפספס את החוויה הזאת, ושגרמניה היא ארץ ממש יפה והיסטורית.

לדברי חרווה והתלמידים ששוחחנו עימם, פרויקט חילופי המשלחות סייע בירי התלמידים משתי המדינות להפנים את המושגים "לזכור ולא לשכוח", "לזכור יחד לבנות קשרים" ו"מעבר לע"תיד בין אדם לאדם".

פבל: "היינו בטורביניקה ובמחנה המוות מאידנק - שם היה קטע ממש מרגש. בכל הביקור, מה שמדהים הוא ההבנה, שמה שמספרים על מלחמת העולם השנייה ועל השואה באמת היה. למרות שזה ממש לא נראה ככה, כי הבתים שם משופצים יפה, והחלק שכן נשאר מהמחנה הוא רק קיר ענק."

לביקור גומלין? "כן. משלחת התלמידים מגרמניה הגיעה אלינו, והם היו ממש נלהבים להיות בישראל."

פבל: לראות נדי להאמין

כמו המשלחת לגרמניה, גם הנסיעה לפולין הפכה כבר למסורת. פבל יצא לפולין עם המשלחת האחרונה, באוקטובר 2008. חוץ ממנו היו במשלחת עוד המישה תלמידים מהכפר.

כולם בפוינט, ואפרת בפלקס

מה הקשר בין היפהופ לפולקלור ישראלי? • תשאלו את 30 הרקדנים שמתאמנים קבוע בכפר

מאת אפרת ראודניץ "ידיעות הכפר הירוק"

30 רקדנים, בנים ובנות מכיתות ז'-י"ב, מתאמנים מדי יום שלישי במרכז לאמנויות, בית ריושקה (16:30-18:30), בהיפהופ ופולקלור ישראלי. עמית מלץ מכיתה ח' רקדה בלהקה שנה וקצת, ועזבה. "אני רוקדת כל חיי כל מיני סינגונות, בעיקר בלט", היא מספרת. "גיא

הוא מורה מצויין, יוצר ריקודים מקסימים ונותן יחס אישי לכל אחת. "אני הגעתי בשלב, שבו עוד לא לימדו היפהופ, לכן אני לא יודעת איך זה. את רן הירש, שהרריך בשנה שעברה יחד עם גיא, הכרתי רק כשרקדתי בלהקת שבעת הכוכבים. הוא מאוד מקצועי, למרות שהוא קשוח וקצת מפחיד." מה במיוחד את אוהבת לרקוד? "אני אוהבת מוזיקה מודרנית יותר, אבל כשאני רוקדת - ממש

לא משנה הסגנון." איגי פרייפלג, תלמידת כיתה ז', רוקדת בלהקה חצי שנה. "אני רוקדת מכיתה א' כל מיני סינגונות - ג'אז, בלט, פולק לור", היא מספרת, ומוסיפה: "בעיקרון, הלהקה של הכפר מיועדת למתחילים. גיא מאוד נחמד, ומלמד מצויין בעיקר ריקודי פולקלור." תמיד היה לי כיף לרקוד, ומבחינת החברים בכפר, אני הכי נהנית".

"צריך שיהיה קשר בין העיוני למעשי". יונתן עוזיאל, מדריך הקבוצה

כל הכבוד במה

אחרי 58 שנות פעילות, מגמת תיאטרון בכפר הירוק קורמת עור וגידים • שפת גוף, אילתור ופיתוח הדימיון, הם רק חלק מהעבודה הקשה של התלמידים בדרך למיצוי הכישרון

מאת נוי קוגמן "ידיעות הכפר הירוק"

"כל העולם במה, כל איש וכל אישה רק שחקנים הם. כולם בניסוח ויצירות להם, וכל אדם על פי תורו מושק תפקידים רבים, במחזה שבטע עלילות לוי".

ציטוט זה, ממחזהו של שייקספיר "כטוב בעיניכם", נחקק בתור דעה הקולקטיבית כמסמל יותר מכל את התיאטרון. הטענה היא שאין משמעות לאמירה שהתיאטרון הוא חיקוי של החיים, כי החיים עצמם הם תיאטרון, שבו כל אחד בוחר לו תפקיד ועל פיו הוא מתנהג.

קבוצה של עשרים ילדים, בהם עבדכם הנאמן, החליטה לשחק את תפקיד החלוצים, ויחד עם מדריך ליצור את אחת מנקודות האור היפות בכפר.

לאחר 58 שנות פעילות של הכפר הירוק, סוף כל סוף מגמת תיאטרון קורמת עור וגידים. מדי יום שלישי מתכנסת קבוצה של 14 בני שיכבה ט' ושישה מח' סביב אמנויות הבמה.

התקווה היא שבשנה הבאה חברי הקבוצה מט' יהפכו להיות הראשונים שלומדים תיאטרון לבגרות בבית ספרנו.

חתאמץ לרסן את האנרגייה

מדריך הקבוצה הוא יונתן עוזיאל, שחקן מקצועי, שהשתתף כבר בכמה הצגות וס' רטים, כולל תפקיד ראשי בסרט "מפטי" של דוד דאזנשווילי.

יונתן מתאמץ לרסן את פרץ האנרגיה של חברי הקבוצה, ולתעל אותו למשהו חיובי. הוא משפר מיומנויות הד" רושות לתיאטרון – ולחיים, כמו שיתוף פעולה, שפת גוף, דיקציה, אילתור, דימיון ועוד.

בשלב זה, הקבוצה מתמקדת בפעילויות, אך מתוכננת גם למי" דה על ההיסטוריה של התיאטרון. "צריך שיהיה קשר בין העיוני למעשי", קובע עוזיאל בנח" רצות.

השיעור מתחיל, כרגיל, במשחקים ובי פעילויות שבהן הדגש הוא על הגופניות. הפעם שיחקנו "לתפוס אש", משחק שאפשר לתמצת אותו ב"תרוץ ואל תיתן לאף אחד לע" צור אותך", ולאחר מכן עברנו עם החלל והפכ" נו אותו למוצק שבו מפלסים דרך, מים בהם שוחים,

השיעור

**מתחיל במשחקים
ובפעילויות שבהן הדגש
הוא על הגופניות. הפעם
שיחקנו "לתפוס אש", משחק
שאפשר לתמצת אותו במשפט
"תרוץ ואל תיתן לאף אחד
לעצור אותך"**

אוויר בו עפים ועוד.

לכאורה, משימות שאינן קשורות לתיאטרון או לשינון טקסט ואימון עליו, אבל עוזיאל מסביר שמדובר במדרגות, שדרגות מגי" עים לריכוז הדרוש, ושוה משפר את היכולת להכיר את גופנו וכך גם את עצמנו.

ביוון העתיקה, סיפר לנו פעם, התיאטרון היה ממוקם בדרך שבין השוק למקדש. המדרגות הן, לפי כך, הדרך שלנו מהשיגרה והפיזור אל המיצוי העצמי וההבנה המלאה שלנו את גופנו ונפשנו.

בהמשך השיעור, חברי הקבוצה, כל אחד בתורו, עלו ל"במה" (שבשלב זה, לצערנו, היא רק רצפה), והקריאו שיר משוררים לבחירתם.

עוזיאל העיר כמעט לכולם את אותה הערה: "ספר את השיר! אל תתמקד בלהקריא טכנית, תעביר את המשמעות. תספר לי את הסיפור שמוצג בשיר. כשאתה מספר סיפור לחבר זה בא לך טבעי, ופה אתה מזיף!"

ההערה חזרה על עצמה בנוסחים מנוסחים שונים. אז הנה אני כאן, כותב לעיתון בית ספר, ומספר את הסיפור הקטן, אך היפה, על סתם ילדים, לא נסיכים, לא קבצנים ולא דמויות תיאטרליות אחרות, שעשו מעשה. שהחליטו שחשוב להם, בנוסף ללימודים הסטנדרטיים, גם להעשיר את נפשם באמנות התיאטרון.

ספרו לו סיפור עוזיאל

ציפגשים ביהסוג השישים

תלמידי הכפר נפגשו עם גלריה של אנשי רוח, אמנים ופוליטיקאים לרגל שנת ה-60 למדינה

שנת ה-60 למדינה היא הזדמנות לחבר בין יעדים של בית הכפר לחוויות ולערכים. בשנת הלימודים שחלפה עלה במוחי הרעיון לפנות לכמה אישים מתחומי ידע שונים של החברה הישראלית כמו מדע, זמר, ספורט, אמנות ופוליטיקה, וליצור עימם מפגשים. מתחילת השנה הייתי ערה לכך שתלמידינו נמציאים בהלך רוח מסויים, השורר במדינה, ובעיקר באמצעי התקשורת ובשיח הציבורי, שתמציתו אווירה של ייאוש ואכזבה. כאזרחית וכמחנכת, נראה היה לי שהתמונה מסולפת לחלוטין. שהרי ברור שלמדינה יש הישגים גדולים. כך נולד הפרוייקט השישים. במסגרת הפרוייקט נפגשו התלמידים עם האישים הבאים:

- ★ **דב לאוטמן** – זוכה פרס ישראל על פועלו כאיש תעשייה בנושא החינוכי.
- ★ **פרופ' לס** – שוחח עם התלמידים על אישיותו של יצחק רבין.
- ★ **דליה דורנר** – שופטת בית המשפט העליון לשעבר ונשיאת מועצת העיתונות.
- ★ **הרב ישראל לאו** – הרב הראשי לישראל לשעבר וסיפורו האישי כניצול שואה.

★ פרופ' אהרון צ'חנובר – מדען, זוכה פרס נובל לשנת 2004, שוחח על מדע וחינוך.

★ **צבי ינאי** – דמות מגוונת ומרתקת, לשעבר בר מנכ"ל משרד המדע, על ספרו "שלך, סנדרו" (העוסק בקורות משפחתו בשואה).

★ **טל ברודי** – זוכה פרס ישראל לספורט, שסיפר את סיפורו כעולה חדש שהשתלב בחברה הישראלית.

★ **אהינועם ניני** – זמרת שריגשה את התלמידיים בדים בשיחה (ללא שירה) על תפיסת עולמה והיותה שגרירה נהדרת של רצון טוב, המייצגת את ישראל ברחבי העולם דרך המוזיקה שלה.

★ **מפגש נוסף**, עם ראש עיריית דימונה מאיר כהן, עסק ב-100 שנות ציונות, 60 שנות מדינה ו-50 שנה להתיישבות בנגב, וביישום משנתו של דוד בן גוריון. במפגש נכח ד"ר עידו אלוני, בוגר מחזור א' בכפר הירוק.

★ **בסיום הפרוייקט ולקראת יום העצמאות השישים למדינה**, במאי 2008, קרא הסופר עמוס עוז מספרו "סיפור על אהבה וחושך".

למשך כל התהליך, שנמשך עד היום, קראו תלמידי הכפר ספרים רלוונטיים, הכינו שאלות, וציפו בהתרגשות למפגשים. כולם ציינו כי ההכנה היתה מצויינת ומרשימה, והתלמידים הביעו את תודתם במכתבים נרגשים.

הפרוייקט הביא לכפר הירוק תחושה של גאווה, הזדהות ורצון להשתייך ולתרום.

ורדה קרין, מחנכת ומרכזת הפרוייקט

ברודי

דורנר

לאוטמן

עוז

לאו

ניני

צ'חנובר

ותודה לאביא

על הכישרון ועל הרצון • הכירו את אוולין אנקה •

פסנתרנית, ציירת, קולנוענית ואולי רופאה

מאת איליה רץ ט' 4/ "ידיעות הכפר הירוק"

יש כל מיני אנשים מיוחדים. אנשים שיוודעים לנגן, אנשים שיוודעים לצייר, אנשים שיוודעים שפות רבות ואנשים שפשוט יודעים.

גם בכפר הירוק יש כישרונות רבים. בחרנו לכתוב על אוולין אנקה מהפנימייה. היא לומדת ב"ב/3, במגמת קולנוע, שנה שישית בכפר.

היא מאוד איכפתית ומקסימה עם כישרונות רבים, אוהבת לצייר (וטובה בזה), לנגן בפסנתר (מגיל צעיר), וגם יודעת כמה שפות. בכפר היא לוקחת חלק פעיל ומתעניינת בהמון דברים.

או הנגה היא:

מה תרצי לעשות בעתיד?

"אני רוצה להיות רופאה. התחום מאוד מעניין אותי, ובעצם אני הולכת בעקבות אמא שלי, שלמדתי ממנה הרבה והיא בשבילי מודל לחיקוי. שום דבר לא ימנע ממני לפתח את הכישרונות שלי – לצייר, לנגן או לעשות דברים שאני אוהבת.

"אבל הרבר החשוב ביותר בשבילי הוא לתת בריאות לנפש".

למה חשוב לך לעזור לאחרים?

"אני חושבת שאני בנאדם מאוד איכותי ומתחשב, אף על פי שזה לא תמיד טוב. הכרתי הרבה אנשים שלא ידעו להעריך עזרה ונתינה, ואנשים שחושבים רק על עצמם. אבל אני יודעת שיש אנשים שבאמת זקוקים לעזרה, מתוך הניסיון שלי. אני הייתי זקוקה להרבה עזרה בחיי, אך הרגשתי שאף אחד לא מבין אותי באמת.

"אני מאוד אוהבת להקשיב לאנשים ולהרגיש שגרמתי למישהו לחייך, או להרגיש שהוא קיבל עזרה. תמיד אהבתי לתת הרבה חום ואהבה גם לאנשים שלא כל כך קרובים אליי, זה עושה לי הרגשה טובה.

מה את אוהבת לעשות?

"לטייל בעולם, לראות דברים ולדעת הכל! אני אוהבת מאוד חיות, ולעיתים תים מעדיפה אותן על בני אדם. אוהבת מוזיקה קלאסית, שלדעתי, הרבה יותר עמוקה ואמיתית מהמוזיקה המודרנית.

"אני קוראת הכל, אוהבת לצייר ולבטא את עצמי, לרקוד, לכתוב, להיות בטבע ולהיות עם אנשים שאני אוהבת".

אלו אנשים חשובים לך במיוחד?

"המשפחה שלי, אמא, סבתא, אחי, שאני יודעת שבחיים לא ינטשו אותי ותמיד יהיו לצידי, והחבר שלי גל, שאני

אוהבת אותו אהבה אמיתית".

איך את מרגישה בבית הספר ובמקום שבו את נמצאת?

"בעבר, עברתי תהליך קשה ומענה של חיפוש עצמי והשתלבות בחברה, שלמי דתי ממנו הרבה על עצמי ועל הדברים השליליים בחברה. קשה לי מאוד להתמודד איתם, אך אני מנסה להיות סובלנית ומצאתי את האני הפנימי למרות שהוא לא עונה לדרישות בחברה. אני חיה לפי ההשקפות שלי וההרגשות שלי, ולא מנסה להיות חלק מה'עדר' כמו בעבר".

הגעת לכל הכישרונות ותחומי העניין שלך לבה, או שמישהו דחף אותך?

"בגיל צעיר היה סוג של פוש. אמא שלי לימדה אותי הכל – אמנות, מוזיקה, היסטוריה. גדלתי על הרקע הזה של אמנות, כי גם אמי מנגנת בפסנתר ומציירת.

"בגיל ההתבגרות הייתי מאוד אנושי, מנותקת מעצמי, ולא הקשבתי לאף אחד, ובמיוחד לא לאמא. כעסתי עליה והיינו במעין מאבק כוחות, אבל בשלב מסויים הגעתי למסקנה שאני אוהבת אותה ושהיא לצידי, שהיא עוזרת לי ואני לומר מרת ממנה".

פירות מכחולה של אבלין

במקום הראשון: חנוכיית חבייתת

מסיבת החנוכה בכפר היתה, כמו תמיד, במה ליצירתיות של הקבוצות • כל אחת ניסתה להפתיע ברעיון מקורי לתחרות החנוכיות • קבוצה ג', שיכבה י', חזרה עם התואר הנכסף

מקורות יודעי דבר מספרים, שהחנוכייה הזו היתה טעימה יותר מאשר יפה (לאחר המסיבה הגדולה חגגה הקבוצה על חנוכיית הפיצה). קבוצה ט' משיכבה י"ב בנתה פירמידה מפחיות שתייה. גם זו היתה חנוכייה מחומרים ממוחזרים אם כן.

למסיבת החנוכה בכפר הגיעו אורחים רבים - ידידי הכפר, וחנוכה נחגג ברוב הדר ופאר. מסכת החג כללה הופעה של חברת הזמר בשלושה שירי, וחניכים שהקריאו קטעי קריאה.

בהמשך הוכרו תוצאות תחרות החנוכיות - במקום השלישי קבוצה ח' עם חנוכיית איצטריון הכדורגל.

במקום השני קבוצה ז' עם הכדורים המצופים בכסף, ובמקום הראשון חבייתת של קבוצה ג'. לאחר ארוחת החג החגיגית נחוג החג בקבוצות עם פעילויות מהנות ושלל סופגניות, שהשאירו טעם מתוק עם היציאה לחופשת החג.

החנוכייה הזוכה

קבוצה ה' משיכבה ז' בחרה בפרחים עשויים גבס בציפוי בה קבוצה ז' משיכבה ח' יצרה כדורי רים מצופים כסף וסידרה אותם בצורה של משחק מנהלים.

קבוצה ב'1 משיכבה ט' בנתה את חנוכיית הפרה. קבוצה ב'2, אף היא משיכבה ט', חיברה מחשב עם אורות, כאשר על המסך תמונות של חברי הקבוצה.

קבוצה ג' משיכבה י' הגדילה לעשות ובנתה את חבייתת מחדש מחומרים ממוחזרים, ואף הצליחה לגרום לו לדבר ולברך את כולם. קבוצה י' משיכבה י' ציפתה דליים בנייר כסף ותלתה אותם על מוט עץ ארוך.

קבוצה ו' משיכבה י"א בנתה העתק מיניאטורי של הקבוצה, על כל הפרטים, כולל האוטו של המדריכה. קבוצה ח' משיכבה י"א בנתה איצטריון כדורגל מפואר.

קבוצה א' משיכבה י"ב הכינה פיצה ענקית.

מאת עודד קדם "ידיעות הכפר הירוק"

חנוכה נחגג אצלנו גם השנה לפי מיטב המסורת הכפרית שלנו.

שיכבה י' היתה אחראית על קישוט הדר האוכל. בת שבע, שאר אמהות, החניכים והמדריכים - קיי שטו וחדר האוכל עטה אווירה של חג. שלל חיי נוכיות, סביבונים ושאר סמלי החג נגזרו וניתלו בכל פינה.

גם בקבוצות העבודה היתה רבה. זמן רב לפני האירוע אימצו אנשי הצוות והחניכים את מוחו. תיהם בחיפוש אחר רעיון מיוחד ומקורי לחנוכייה. שהרי חלק ממסורת החג הוא תחרות החנוכיות השנתית של הכפר הירוק - כל קבוצה מכינה חנוכה כייה מקורית ויפה, מעלה אותה לחדר האוכל ושם מתקיימת התחרות. הרעיונות היו יפים ומגוונים.

היוספה יקר שלי

מבדיקה עם שישה בתי ספר, נמצא כי המחירים בקיוסק שלנו, איך נגיד בעדינות... גבוהים • אבי האחראי טוען שההוצאות כולן עליו, ואם הכפר יסבסד, הוא מבטיח להוזיל מחירים

של הקיוסק, הוזלת מחירים וגם שידרוג הספסלים והשולחנות, שעליהם אנחנו מסתלכים בהפסקות.

הכפר הוא הבית השני שלנו, והמעט שאפ שר לבקש זה שגם הוא ישתתף בהוצאות. אנחנו (הכותבות וחברי מערכת העיתון) קוראים לכל הקוראים וחבריהם וחברי חבריהם - בקיצור, לכל העולם, אשתו וגיסתו - לחתום על עצומה, כדי שהנהלת הכפר תסבסד חלק מההוצאות של אבי. ואם זה יקרה, אבי מבטיח להוריד מחירים.

תגובת הנהלת הכפר:

בימים הקרובים תתקיים פגישה משותפת של נציגי מועצת התלמידים והנהלת הכפר עם אבי, המפעיל של הקיוסק, לדרון בנושא המחירים.

המוצר	בקיוסק של הכפר	בתי ספר אחרים	ההפרש
טוסט	9 ש'	6.5 ש'	2.5 ש'
סנדוויץ'	7 ש'	6.5 ש'	0.5 ש'
קפה ממכונה	2 ש'	2 ש'	0 ש'
ארטיק	3 ש'	2.5 ש'	0.5 ש'
פחית RC	3 ש'	4.5 ש'	1.5 ש'
חבילת מסטיקים	6 ש'	4.5 ש'	1.5 ש'
חטיף במבה	7 ש'	6 ש'	1 ש'
מנה חמה	9 ש'	7 ש'	2 ש'
חטיף שוקולד	8 ש'	5 ש'	3 ש'
חמצוץ	1 ש'	0.5 ש'	0.5 ש'
בקבוק נסטי	7 ש'	6.5 ש'	0.5 ש'
בורקס	6 ש'	5.5 ש'	0.5 ש'
סך הכל	68 ש'	57 ש'	11 ש'

* המחיר בעמודה "מקום אחר" הוא ממוצע משוכלל של מחירי המוצרים בבתי הספר השונים

כולה מכיסו של אבי המפעיל. החשמל, המים, מש" כורת המוכרת וגם השטח שעליו אתם עומדים, כשאתם מחכים בתור, נכלל בשכר הדירה שמשו" לם לכפר.

אפילו הספסלים שבחוץ (אלה שאתם חורטים עליהם "יוני הגברררר" או "ספיר הפצצה") ושאר משפטי חוכמה, הכל יצא מכיסו של אבי.

על הדרך מתגלה שערווייה נוספת, שהפעם קשורה אלינו. למרות "יער הפחים" באזור, מע" טים מאוד טורחים לזרוק את האשפה לפח (ברור!) הרי כל כך קשה להרים ת'תחת, ולצעוד לעבר הפח שנמצא במרחק שני מטרים ממך). העטיפות זור" קות בכל הסביבה של הקיוסק.

אבל זה עוד כלום, התברר שהיו מקרי גניבות והשחתה, שגרמו לנוקים בשווי כמה אלפי שקלים. ודאי כבר ניחשתם מי שילם על כל זה (לא הכפר, למקרה שתהיתם).

כולנו תלמידים בכפר הירוק, ומן הראוי שהכי פר יהיה אחראי לכל אחד ואחד מהתלמידים. זה כולל גם את הדברים הפחות טובים שהם מעוללים או למה הכסף שכולנו משלמים מדי חודש לא הולך, לפחות בחלקו, לגורם כל כך משמעותי בחיי היומיום של התלמיד?

היינו רוצות שהכסף שלנו יועבר מקופת הכפר גם למטרות אחרות, למשל עזרה במימון השיפוץ

מהם, ויכול להיות שהם מסבירים את המחירים המופקעים - למשל, הקיוסק עבר שיפוץ ונוס" פו שולחנות לנוחות התלמידים, אבל, זה צריך להיעשות במידה. המחירים שעולים, יכולים באותה מידה גם לרדת.

הכפר, למשל, יכול ליטול חלק כלשהו בסבסוד הקיוסק או בהשתתפות בעלויות האחזקה. מצאנו, כי במספר בתי ספר שבדקנו, קיימת איוושהי הש" תתפות מצד הנהלה בהוצאות השיפוצים וכדומה. כסופו של דבר, זה המזנון של כולנו.

כל כן קשה לזרוק לפח?

אבי מהקיוסק שמה להגיב על המימצאים שלנו, וניחל איתנו שיחה עניינית בסוגיה.

בעקבות השיחה השתנתה נקודת המבט שלנו על כל העניין. התברר, כי השערורייה נובעת מגור" רם אחר לגמרי, שלמרבה ההפתעה, איש לא טרח לשים לב אליו.

ההיגיון אומר, שבמוסד לימודי, שמאכלס תל" מידים רוב שעות היום, וכולל גם פנימייה מרובת ילדים - בית הספר ייטול חלק כלשהו בסבסוד הקיוסק, שמהווה חלק בלתי נפרד מחיי התלמי" דים.

קחו לדוגמא את השיפוצים שנעשו לאחרונה בקיוסק - עלות השיפוצים והגדלת הקיוסק יצאה

מאת ליזה סטרנזון ותמי יעקובי, י/2 "ידיעות הכפר הירוק"

שש בבוקר, עדיין חושך בחוץ. אתה מתארגן לקראת עוד יום לימודים ארוך ומייגע.

אתה מתחיל להתלבש ומגלה פתאום, ששכחת לבקש מאמא לכבס את החולצה שתכננת ללבוש, והכל בגלל שנרדמת אתמול מול הגמר של "האח הגדול".

התיק לא מאורגן, ואפילו אין לך זמן לקורנפלקס עם החלב בזמן ההתרוצצות בין הסידורים השונים. שוב אתה מגיע לבית הספר עם בטן מקרקרת, ועם המחשבה המזעזעת שתצטרך לחכות עד הפתיחה החגיגית של חדר האוכל. טוב, נו, מה כבר נשאר לעשות, אתה הרי לא מתכוון לכתוב את המבחן בהבעה על בטן ריקה.

אז אתה הולך לקיוסק, וקונה את טוסט הזהב (שכנראה, באמת עשוי מזהב, אלא אם יש לכם הסבר אחר למחיר).

טיילנו קצת ברחבי הכפר ושאלנו אנשים, מה הם חושבים על המחירים (המופקעים) ועל הקיוסק בכלל. כמו שחשבנו, התגובות לא היו חיוביות במיוחד (לא נפרסם כאן את תגובותיכם, תבינו כבר לבר למה...).

אחוז גדול מאוד מהתלמידים מדווח, שהמח" רים הם פשוט גניבה לאור יום. הגענו למסקנה שהילדים, שהכנסתם היחידה היא דמי הכיס החו" דשיים שהם מקבלים מהוריהם, צריכים לבזבז את רוב כספם על המזנון היקר בבית הספר.

מנתניה ועד ראש העין

לצורך השוואה, החלטנו לבדוק מהם המחיר" רים שמציעים המזנונים בבתי ספר אחרים.

לצורך הבדיקה לקחנו 12 מוצרים, והשווינו אותם עם שישה בתי ספר - "שרת", "אורט גוטמן" ו"טשרניחובסקי" בבנתניה, "אורט שפירא" ו"כצ" נלסון" בכפר סבא ו"בגיין" בראש העין.

תוצאות הסקר (בטבלה המצורפת) היו צפויות, אבל עדיין, אין זה מדר הגיוני, הרי אי אפשר לדעת באמת עד כמה המחירים גבוהים מבלי לבדוק במ" קומות נוספים.

יכול להיות שההבדל לא משמעותי במיוחד, אבל יש משהו במה שאנחנו מעלות כאן. אז נכון שקיימים משאבים שלא ניתן להתעלם

אחד למען כולם, וכולם למען הנוסט

כמה ימים אחרי הפצת גיליון זה יפתחו בבו בכל רחבי בית הספר, ויחתימו אתכם על העצומה.

אנא, חיתמו רק פעם אחת למען הסדר הטוב.

מקווים שתתגייסו - למען כולנו, צוות העיתון

יוריוווי, חבר כנסת

דב הנין, חבר כנסת מטעם מפלגת חר"ש שגם התמודד בבחירות לראשות העיר תל אביב (ונכשל), הירצה בפני תל-מידי הכפר.

שאלתם את עצמכם מה אומרים תלמידי ז' על המפגש? בבקשה:

- מיה: "נהנית מאוד לשמוע חבר כנסת שמתעניין באיכות הסביבה ובבעלי חיים".
 - יולי: "חבר הכנסת הנין נתן תשובות מאוד מספקות לגבי כמה נושאים, אבל צריך לראות אם הוא באמת יקיים את הבטחותיו".
 - גל: "ההרצאה לא היתה הכי מעניינת, אבל שמחתי להכיר חבר כנסת מקרוב".
 - רועי: "ההרצאה היתה מעניינת. בעיקר כשהוא סיפר על החוקים שהוא הולך להציע".
 - יהונתן: "הוא מאוד מקצועי, ורואים שאיכפת לו מהסביבה ומאיתנו".
 - איתמר: "הוא התייחס בעיקר לנושאי סביבה וחיות, ורואים שאיכפת לו".
- מייה אביב וגל רוברמן, ז'ז

רוצה לרקוד ענד אור הבוקר

במקום לצאת לבלות, ליהנות מתקופת הנעורים, אנחנו שקועים במריבות עם ההורים • אז אמא, תני לחיות בשקט

מאת רג'ינה קוגן, י/3 "ידיעות הכפר הירוק"

כמעט לכל אחד יש ריבים עם ההורים שלו בנוגע לשעת החזרה הביתה מביד. לוי. זה קורה לנו בגילים שונים. אצלי זה נמשך עד היום...

"אסור, אסור, אסור" – זה כל מה שאני שומעת כל הזמן. ואחרי זה אתם עוד מאישימים אותנו במרד הנעורים... ותמיד אותם תירוצים: "אתה קטן מדי", "כשאיני הייתי בגילך, בתשע כבר הייתי הולך לישון", "זה מסוכן מדי". כאן מתחילים הריבים, והכל על שטויות.

ביום שישי אחד היתה מסיבה. ידעתי שכולם יישארו שם עד השעות

המאוחרות, אולי אפילו עד הבוקר. כמו כן שגם אני רציתי ללכת למסיבה, אבל לאמא שלי היו תוכניות אחרות.

אחרי כל החקירות שהיא עשתה לי, בסגנון השב"כ – מי יהיה שם, איפה המסיבה, יהיה אלכוהול, ההורים יהיו? ואחרי שאמא הזדעזעה לשמוע שאותם הורים לא יהיו, היא הסכימה לשחרר אותי למסיבה. "אבל רק עד אחת וחצי", הזהירה.

באמת תודה, המסיבה רק מתחילה ב-11. בגלל זה, תמיד בדיוק כשמתחיל הכיף, אני צריכה ללכת. איזה כיף ותמיד למחרת מספרים לי על כל הדברים שפייספסטי ועל כמה שכולם נהנו. ילדים בכיתה ז' חוזרים מאוחר יותר

ממני, ואני כבר בכיתה י'. כשאני אומרת את זה להורים שלי, יש להם תירוצים גם לכך: "ההורים שלהם לא מחנכים אותם טוב", "הם יגדלו בסוף להיות עבריינים"... אבל הכי הכי הם אוהבים את התירוץ: "אז מה אם כולם יוצאים עד מאוחר. את לא צריכה להיות כמו כולם. אם כולם יקפצו מהגג – גם את תקפצי?".

אז עכשיו באמת, ישר ולעניין: הורים יקרים, אני מבינה שאתם רואים לנו, אבל הזמנים השתנו ואנחנו כבר לא בשנת תרפ"ו. אז תנו לנו לחיות, אל תחנקו אותנו.

אתם תמיד אומרים שתקופת הנעורים היא התקופה הכי טובה בחיים, אז תנו לנו ליהנות ממנה כמו שצריך.

ליינכלכתתם!!!

מרכלים עליך? מלכלכלים עלייך? הדביקו לך סטיגמה? קודם כל, אל תתעצבן. ועכשיו: זה מה שאתה יכול לעשות

מאת מירב ויינטרוב, ט/4 קבוצה ב'1 "ידיעות הכפר הירוק"

- סטיגמות, ריבולים ושמועות הם דברים נפוצים בקרב בני הנוער. קל להיכנס לדברים האלה, אבל קשה לצאת. רוצים לדעת איך להפחית את הסיכוי להיות מושמץ, ואיך להיפטר משמועות וסטיגמות? בבקשה.
- כדי שלא ישמיצו אותך, אתה צריך להתחיל מהדבר הכי פשוט: לשמור על פרטיות. לא ללכת ולספר הכל לכולם, אלא רק לחברים הכי טובים, שבהם אתה בוטח במאה אחוזים. לאחר מכן, לא למתוח ביקורת על אחרים. זה יכול להכעיס את הצד השני ולסכסך, מה שיגרור לריבולים. צריך לכבד אחרים ולא להיות אגואיסטים, כי אחרת מגיעות סטיגמות, שנשארות לזמן רב.
- משהו נוסף שניתן לעשות הוא להימנע משטויות מכל סוג שהוא. איך מתמודדים עם סטיגמות, ריבולים ושמועות? עם הגעתם למצב שבו הדביקו לכם סטיגמה או הפיצו עליכם שמועות, אתם יכולים לעשות את הדברים הבאים:
1. להתעלם. אתם יודעים את האמת, תהיו רגועים ותמשיכו בשלכם.
 2. אתם יכולים ללכת למקור (למי שהפיץ את השמועה או הדביק לכם את הסטיגמה) ולדבר איתו/איתה על הכל. חשוב שזה יהיה בלי אימים או צעקות, אלא בטון רגוע.
 3. להיות רגועים, ולהוכיח לעולם שזה לא נכון. ניתן לעשות זאת דרך שיחות עם אנשים. כשאנשים מדברים איתכם, ספרו את האמת, והם כבר יעבירו אותה לאנשים אחרים (כמצבים כאלה כדאי לדבר דווקא עם הרכלנים).
 4. ליצור למפיץ השמועה/הסטיגמה שם של שקרן.
 5. אם זה חמור מאוד או יוצא מכלל שליטה, כדאי לערב מבוגר.
- טיפ: הדברים יסתדרו בצורה הטובה ביותר אם הכל יתבצע בצורה רגועה, בלי עצבים וכלי צעקות.
- ולסיום: כדי להימנע מהיווצרות של מצבים לא נעימים, צריך להסתובב עם האנשים הנכונים, להתייחס בכבוד לזולת, לא למתוח ביקורת על אחרים ולחשוב על המעשים שלכם.

כך תיהנה בפנימיה

קשה לך קצת – אל תיסגר, אל תיבהל. פתח את עצמך אל החברים, ואל תפחד: אף אחד לא יאכל אותך

מאת אלכסנדרה טישנינקי, י/6 "ידיעות הכפר הירוק"

כתלמידת פנימיה כבר שנה רביעית, אני מכירה חניכים רבים שזו השנה הראשונה או השנייה שלהם, ומאוד קשה להם.

הם רוצים להיות בבית, יש כאלה שלוי עגים וקוראים להם "חלשלוש" ו"ילד של אמא", אבל מה אני אגיד לכם? זה לא הוגן. האמינו לי, אני עברתי את זה שלוש שנים. רק השנה אני נהנית בפנימיה.

הסיבה היא, שמצאתי את האנשים שהם באמת חברים שלי, או יותר נכון הבנתי מי הם.

החברים שלך תמיד מסכיבך. אתה רק צריך לפתוח את עצמך ולקבל אותם. את התהליך הזה אומנם קשה מאוד לבצע, אבל זה אפשרי. אני עברתי את התהליך הזה, ועכשיו אני נהנית מכל רגע עם חברי בפנימיה. יש אפילו רגעים שאני לא רוצה לחזור הביתה.

אז תפתחו את עצמכם גם אתם אל חבריכם. אל תפחדו מאף אחד, כי אף אחד לא יאכל אתכם. רק תאמינו בעצמכם ותאהבו את עצמכם כפי שאתם.

ואם אתם עדיין צריכים עזרה, אל תחששו לבקש אותה מהצוות או מהחניכים הבוגרים. הם יותר מאשר ישמחו לתת לכם יד. יכול מאוד להיות שהם עברו בדיוק אותם דברים, ומכירים את מה שאתם עוברים.

NOBODY'S PERFECT

גם לצייר על קיר זה אמנות • למרות שלרוב היחס הוא שלילי

מאת ניסים מזין, 1/ט'
"ידיעות הכפר הירוק"

גראפיטי הוא תופעה אמנותית מאוד מעניינת. הגראפיטי התחיל בתקופות העתיקות של האימפריה הרומית ויוון, ולאחר כמה אלפי שנים הכנופיות האפרו-אמריקאיות בארצות הברית ריססו צבע על קירות כדי לסמן את הטריטוריה שלהן. עם השנים, הציורים נעשו מורכבים יותר ואמנותיים יותר.

בימינו, בכל העולם אנשים מציירים גראפיטי, והוא מכיל מסרים חברתיים של מחאה, או דרך לבטא את אהבת הציורים מכנים את עצמם בשמות, לרוב שם בעל מסה, שמטרתו לייצג אותם בפני הציבור.

בכפר הירוק יש כמה תלמידים שמציירים גראפיטי. ציור הקיר הגדול ביותר מתנוסס על קיר האודיטוריום הגדול, ואחד הציורים הוותיקים ביותר מצוי על קיר המעבדות, עם הכתובת "nobody's perfect".

ציורי הקיר באודיטוריום ניתנו לנו במתנה על ידי משלחת אמריקאית, ששהתה בכפר בשנה שעברה. ציירו אותם עשרות ילדים, בעקבות יצירות מופת של אמנים מפורסמים, בתוספת פתגמים.

למרות שהגראפיטי מכוון למטרות טובות ומהווה מחאה חיובית, הציורים על קירות (וגשרים, קרונוט רכבת ואוטובוסים) זוכים לרוב ליחס שלילי.

לכל שאילה תשובה?

יש לכם בעיות? בשביל זה אנחנו כאן • אם משהו מציק לכם, רץ ויהונתן יסייעו לכם

אני תם

אני לא סובל את האוכל בחדר האוכל, אבל אין לי ברירה, כי אין לי מה לאכול בצעריים. מה לעשות?
אחד שלא סובל את חדר האוכל רץ: אוי, נו... סורי שאני אומר, אבל אתה יכול להתגבר על זה. אתה יכול להביא אוכל מהבית, או שתנסה לאכול כמו ילד נורמלי.
יש ילדים רעבים בעולם, בתים הרוסים, וזה מה שמעסיק אותך?
אחי, תחשוב על זה, יש דברים הרבה יותר רציניים מחדר האוכל של הכפר הירוק.
יהונתן: קודם כל, אי אפשר להביא שני סנדוויץ'ים? או שבי מקום הסנדוויץ' שמשיע אותך בבוקר, תביא סנדוויץ' גדול במיוחד, שישביע אותך גם לצהריים.
עם גם האפשרות הזו בעייתית, לא יזיק מדי פעם לקנות בקיוסק איזה טוסט או בייגל.

הוא בגד בי

לפני שבוע גיליתי שחבר שלי בוגד בי - לא עם חברה טובה שלי או משהו, אבל עדיין בוגד. דיברתי על זה עם חברה שלי, והיא אמרה לי לשכוח מזה. אבל לעזאזל, איך אפשר?
סתם ילדה רץ: קודם כל, וסליחה שאני אומר, חבר שלך זבל. לא חשוב מה היה ביניכם - לא בוגדים! ברור שאת לא צריכה לסלוח לו, וגם ממש הגיוני שאת עצובה, אבל זה יעבור עם הזמן.
אני מקווה שהחבר הבא שלך יהיה אחד שכאמת יאהב אותך.
יהונתן: קודם כל, זה בטוח במאה אחוז? אם לא, אז כדאי לך לברר.
אם כן, דברי איתו ישירות, ובררי מה הולך. ואם את רואה שהוא באמת כזה מגעיל - תיפרדי ממנו לפני שיפגע בך יותר.

מאת יהונתן פיינגסון ורון כץ, 7/ז'
"ידיעות הכפר הירוק"

היא הפכה למיטרד

יש לי חברה, שאני מרגיש שהיא כבר סתם מיטרדה. מה לעשות? איך להיפרד ממנה?
אנונימי רץ: תראה אחי, אתה חייב להבין שאם לא טוב לך, אתה חייב לעזוב אותה. כאילו, למה לך להיות עם מי שלא טוב לך? מה שאני מציע לך זה פשוט לנסות לדבר איתה, לראות מה לא הולך ולהגיע להבנה.
יהונתן: קודם נסה לרמוז לה בדרך עקיפה, אבל אל תגיד לה את זה דרך חבר. זה לא רעיון טוב.
עוד דרך שיכולה להיות טובה היא לספר לה בעדינות, ולא מהר ובתקיפות.
חוצ' מזה, למרות שהמשפט הזה נדרוש, הוא עדיין נכון: "אפשר להישאר ידידים, לא?".

תפוזרת החלל החיצון

מ	ע	ב	ו	ר	ת	ה	ל	ל	ה	מ	י	נ	י	ו	ל
ד	ע	ג	ע	ה	פ	ש	ת	א	מ	ה	ש	ו	ו	ז	ק
ז	ט	ר	ה	ה	כ	ו	כ	ב	י	ש	ב	י	ט	ה	ו
א	ב	י	כ	ג	ס	י	ל	ב	א	ה	ג	ו	ד	צ	ש
ר	א	ב	ו	ת	ה	נ	ו	ת	ח	ל	ל	ה	י	ל	ג
א	ש	ט	כ	ה	ה	כ	ו	ל	ז	ב	ח	פ	פ	ז	ר
ת	ב	י	ב	ג	ד	ש	כ	ד	ל	ה	י	ג	ו	ה	א
ר	א	ה	ה	ק	א	ו	א	מ	ה	ה	ח	ז	ו	ע	ק
ה	א	ג	מ	י	ה	ד	י	ש	ל	ע	ס	פ	צ	ש	ל
י	ח	ו	ה	ה	י	ח	ב	ה	ס	ה	פ	נ	מ	פ	ל
ו	ז	י	ח	ט	ש	ת	ל	ע	ת	מ	ט	א	ו	ר	י
מ	ר	נ	ג	ר	א	נ	ס	י	ה	י	ט	ג	ז	ס	ע
ח	ל	ו	ק	י	ע	ו	צ	מ	פ	ד	נ	ה	ה	ל	ו
כ	ט	י	ל	י	ה	ר	ג	ס	ג	א	ד	נ	י	נ	צ
ה	ג	נ	ע	ז	א	י	ל	נ	ר	מ	ו	ו	נ	ו	ש
ט	ט	י	ד	ה	מ	ו	ק	ג	נ	י	כ	מ	ל	כ	ב
ב	י	כ	ר	ה	י	ת	ס	ו	ז	נ	י	ו	ס	ה	ק
ט	פ	ו	ש	נ	י	ק	י	ס	ע	ה	ל	ה	ל	ר	צ
א	ד	ק	ס	ה	ש	כ	ו	ש	ה	ח	י	ל	צ	ע	ד
כ	ה	צ	ר	י	ח	ל	ת	מ	ס	ו	ש	ס	מ	פ	ר

המחסן האסטרונומי: מאדים, מערכת השמש, טלסקופ, נגה, הירח, צדק, שבתאי, כדור הארץ, כוכב חמה, כוכבי שביט, מטאורים, גלקסיות, לוינים, אסטרונואוט, תחנות חלל, לקוי חמה, אילן רמון, היקום, אסטרונומיה, מעבורת החלל

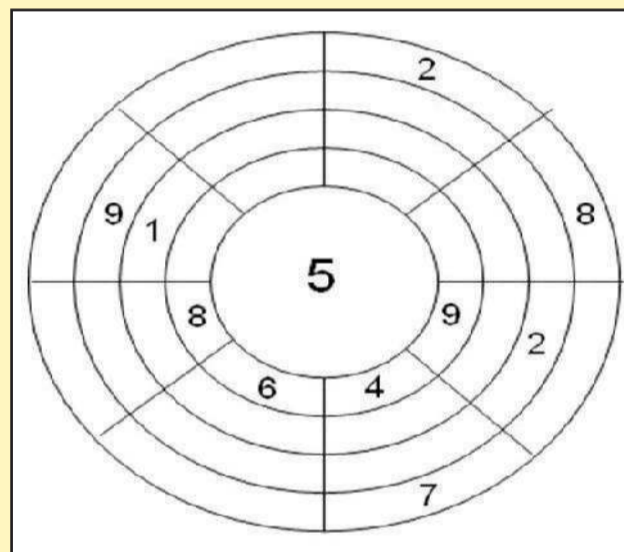
פינת המחשבה

סודוקו

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8						6
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

עיגולוקו

עיגולוקו הינו סוג של חידת סודוקו, ומבוסס אף הוא על אותו עיקרון: שיבוץ של כל הספרות מ'1 עד 9. הביטוי בתמונה: העיגול מחולק לשמונה "משולשי פיצה", ארבעה מעגלים ועיגול אמצעי שבו סיפרה אחת. כל שתי פיצות שכנות, או כל מעגל, בשיתוף הסיפרה שבעי"גול האמצעי, צריכים להכיל את הספרות 1-9. שימו לב, סיפרת האמצעי תופיע פעם אחת בכל החידה, וכל מספר אחר יופיע 4 פעמים.

ידיעות הכפר הירוק

מגמות הן הדרך של בית
הספר להעניק הרחבה
בתחומי עניין שונים • אם
המיוגון מבלבל אתכם, נעשה
לכם קצת סדר • כתבת
"ידיעות הכפר הירוק"
יצאה לבדוק מה המגמה

מגמת מוזיקה
מנגנת

במגמת

שייכוד

ויקטוריה פולטורה, י"2: "המגמה מרחיב את הידע הכללי ומפתחת את החשיבה. היא דורשת המון השקעה, התמדה בביצוע המטלות וידע מתמטי. המורים טובים מאוד, אך קשוחים. הדרישות שלהם גבוהות. למגמת פיזיקה כמעט שלא מצטרפים תלמידים חדשים".

כימיה:

הניסויים עוזרים להבין

אוהבים פיזיקאים? וניסויים מאגניבים? טוב, כנראה שלא תעשו את זה במגמה הזאת, אבל בכל זאת, אם אתם אוהבים כימיה כדאי לכם לבוא! המגמה מעשירה את בוגריה בתחום הכימיה בעזרת מורים מקצועיים. דרור הראל מ"י: "מגמת כימיה היא מגמה טובה, נחמדה וקלה. יש מורים טובים, והחומר לא מסובך מדי. דבר נוסף הוא שכימיה מתבססת על ניסויים, כך שכל כמה שיעורים עושים ניסוי, וזה עוזר להבין את החומר. אני לומד עם לואיזה, מורה נחמדה מאוד, מרחיבה מאוד בנושאים, מתייחסת יפה לתלמידים וגם תרנית בציונים. לואיזה עוזרת להשלים את החומר ומשתדלת שהתלמידים לא יפסידו כלום. לכיתה שלי הצטרפו שני ילדים חדשים, לואיזה עזרה להם להשלים את החומר, והיום יש להם ציונים גבוהים".

חשמל ואלקטרוניקה:

מבוקשים טכנאים

המגמה הזאת מתחלקת לשניים: מערכות פיקוד ובקרה ומערכות ממוחשבות ופיקוד ברכב. שמענו שטכנאים מאוד מבוקשים בזמן האחרון. אז למה לא? *** המערכת מקווה שבשנה הבאה תפתח גם מגמת תיאטרון, ואחרי הפירוט הזה – האם יש כאן מישהו ששום מגמה לא מתאימה לו?

לא? לא נורא, כי במגמה הזאת יש הכל! גם לימודי תולדות קולנוע, וגם צילום, הפקה, תסריט, בימוי, עריכה, תאורה, וסאונד! רוז דגן מ"ב ודניאל עמית בהן מ"א: "המגמה מעולה. למורים יש ראש פתוח. זה כמו בית שני, אתה ישן שם אם צריך, עובד בלילות ואנחנו עובדים מעבר לשעות בית הספר, בהתנדבות. המורים – מרדוש, אין כמוהו, הוא בחור עשה, גר רחוק, אבל בא ומשקיע שעות, ותמיד דואג לנו. ישי הוא הפסיכולוג הלא יוצא שעשה הסבה לקולנוע. הוא משקיע המון. חגית היא המוח של המגמה, דוחפת את כולם קדימה, כמו פירורי הלחם של השני צל, בלעדית אי אפשר. מרדוש הוא הנשמה של המגמה. הוא משקיע הכל. הוא מורה טוב, עוזר ומשקיע אחרי שעות המגמה ואחרון חביב, אביב טלמור.

"בי" אתה בעיקר לומד תיאוריה, תולדות הקולנוע והמצלמה. בי"א כבר עוברים לחלק המעשי ועושים סרט של חמש דקות. בי"ב רק עוברים ומצלמים, ומכינים סרט גמר ודגש גדול על עבודת צוות. אל הילדים החדשים מתייחסים כמו אל אח שנולד, מלמדים אותם כל מה שידועים ומתייחסים אליהם בחום ובאהבה. אין עוד מגמות שבהן אתה יוצר לבד. לעומת שאר המגמות, שבהן יש רק עבודת חקר, זאת המגמה היחידה שמלמדת אותך עבודת צוות, לחשוב מחוץ לקופסה. מומלץ מאוד!".

פיזיקה:

נא להכיר: ניוטון

טובים במדעים מדויקים? מכירים את חוקי ניוטון כמו את כף היד שלכם? אז כנראה שזוהי המגמה בשבילכם! המגמה מעשירה את הידע בפיזיקה, ומסיעת לכם בצעדיכם הראשונים בפיזיקאים מקצועיים! וגם אם אתם לא כאלה, וסתם אוהבים פיזיקה, אתם מוזמנים להצטרף!

להבא לחלק את המגמה לקבוצות לפי חכמים וטיפשים, ולא מעורב לפי כיתה".

אמנויות העיצוב:

לא רק בנות

לא רק לבנות שמתעניינות באופנה! המגמה חושפת את התלמידים למיגון תחומי העיצוב, כמו עיצוב סביבה ועיצוב חזותי, ולמגוון תחומי אמנויות, כגון פיסול וציור.

מוזיקה:

גם ידע וגם נגינה

גם אם אתם לא בדיוק בריטני ספירס, לא תישארו כאן לבד. המגמה משלבת מקצועות עיוניים, כמו תולדות המוזיקה וספרות מוזיקלית, עם מקצועות מעשיים, כגון פיתוח קול, שיעורי קצב והרכבים. דניאל שינקר, י"2/א: "המגמה נותנת לי כלים שלפני זה לא היו לי. היא מוסיפה לי לידע הכללי, לידע התיאורטי, נותנת לי זמן לנגן, להתפתח, לנגן עם חברים. אני חושב שהמגמה מצויינת, אחלה מורים, אחלה אווירה, זה מהדרברים שלא תמצא בבית ספר רגיל, שלא לדבר על עיר כמו אריאל, שאפילו מקלט נורמלי לנגן בו אין לנו. המגמה משלבת מצוייני עם הלימודים, מאחר שהיא חלק מהם, אלא אם אתה לומד פיזיקה או מקרים יוצאים מן הכלל, שמצטלבים עם שיעורי המגמה. המורים סטלנים וממש סבבה וכיף ללמוד מהם, לדבר איתם ולנגן יחד. לכל המורים יש יכולות מטרופות, ואני מעריך כל אחד שיצא לי לראות אותו מנגן עד עכשיו".

קולנוע וטלוויזיה:

לינות התנדבות

נכון שתמיד חלמתם להיות האיש שמחזיק זיק את היום בזמן צילום סרטים?

מאת אלינור קורלנד "ידיעות הכפר הירוק"

כתבתנו לענייני לימודים יצאה לשטח וברקה מה יש לכפר להציע לנו בתחום המדענות. והנה מה שמצאנו:

ביולוגיה וחקלאות:

קשה אך שווה

המגמה משלבת לימודי ביולוגיה עם ענפי החקלאות של הכפר הירוק: מפינת חי, לול וגידולי שדה – עד לרפת ולאורווה! נועם שוחר, י"3: "המגמה תורמת לי מאוד. היא מעניינת ואני לומד הרבה ביולוגיה. האמת שקצת קשה, אבל שווה להשקיע. זה משתלב טוב עם שעות הלימודים, כי זה נחשב חלק משעות היום, ככה שאין הרבה בעיות. המורים נחמדים מאוד, כיף וקל להתחבר אליהם, ויש להם ידע רב. לתלמידים חדשים מתייחסים כמו אל כל תלמיד ותיק במגמה".

הנדסת תוכנה:

מקצוע לחיים

אם אתם ביל גייטס הבא, זו המגמה בשבילכם! המגמה מכשירה את בוגריה ליישום מערכות ממוחשבות בעולם ההייטק, ומלמדת כל מיני חידושים טכנולוגיים. מי יודע, אולי יום אחד תמצאו מחדש את "מייקרוסופט"? שלמה פל, י"2: "אני אוהב מחשבים כי זה הכי קל חוץ מכימיה. אבל רק עכשיו הצטרפתי, אז אני לא יודע. היא תורמת לי, אני לומד מקצוע לבגרות ולחיים. המגמה סבבה. בהתחלה כשהתקשינו, למדנו דנו את החומר של שנה שעברה, אבל זה היה מבאס, במיוחד שחצי מהתלמידים שלא הבינו פשוט מהמגמה. אייליה היא סבבה של מורה – אני מציע

מגמת ביולוגיה מציגה

מגמת קולנוע מצלמת

מגמת אמנות יוצרת